

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 33.

V Ljubljani, v petek 11. februarja 1898.

Letnik XXVI

Domoljubne misli.

(Dopis.)

1. Bodimo pravični sami sebi!

Hud boj bije slovanstvo z nemštvom. Strahovito se je vnela narodnostna vojska v Avstriji. Mi smo menili, da bo že jedenkrat tega konec, da se bo narodnostno vprašanje že kmalu umaknilo socijalnemu, ki vedno hujše trka na vrata. Ne tako; znova se je, silneje kakor prej kedaj, unela in vsplamtela narodna zavest, — ne zavest, — strast. Z divjo silo brani nemštvo svojo krivično posest.

No, vsaka stvar ima nekaj dobrega. Vzpričo skupnemu sovražniku spoznavajo se Slovani kot brate in se družijo v skupen odpor proti nemškemu nasilju; Slovani, in Slovenci posebe. Slovenija se druži in dviga v obrambo. Ne da bi trpela katoliška zavest, vzbuja se živeje narodna. Pa je tudi potreba! Premišljujčega naše razmere, mora rodoljuba zares zaskrbeti naša narodna eksistenca. Silno smo na slabem; in tujec od dne do dne silneje sega v našo zemljo, v naše — meso! To niso fraze, ne kake prazne sanjarije. Če vsako živo bitje ljubi svoje življenje in je brani, mi tudi, ako nimamo polzeve krvi, ne moremo biti brezbrizni, ali živimo kot narod ali ne. — Če Nemci tak grozovit vrisč zaženó, da odmeva po vsej Evropi, ker se mora par Nemcev češčine učiti, mi pa naj smo kar mirni, ko nam skoro dihati ne pusté po naše?!

Toda čemu bi naštevati vzroke, ki nas silijo, da z združenimi močmi branimo svoje življenje in glasno zahtevamo svojih pravic od sosedov, ki nam režejo kruha. Saj smo v tem skoro vsi jednih misli.

Nekaj drugega je, kar hočemo danes povedati.

Ko branimo pravice svojega naroda, čast svoje domovine in enakopravnost svojega jezika nasproti tujcem, ali sami domá storimo, kar je naša dolžnost nasproti narodu in jeziku našemu?

Pazimo, da ne bomo nedosledni! Nedosledni pa bi bili, če bi se sicer pečali z veliko politiko, borili se z Nemci, vezali s Slovani, svoje domače tako zvano drobno narodno delo pa zanemarjali. — Godilo bi se nam, kakor možu, ki je gledal na zvezde, — jame pred seboj pa ni videl in vanjo telebnil.

Premišljujmo nekoliko to reč in nikar se prehujo ne bojmo, če najdemo kake pomanjkljivosti nad seboj v tem oziru. Nikarmo misliti, da dobri stvari kaj koristimo, ako si napake prikrivamo. Resnica, če tudi kaj speče, nam mora vedno biti ljuba!

Po naši misli torej se še vedno preveč nemškutari med nami v besedi in pismu. Slovenske družine, ki hočejo veljati za narodne, celó prvaške, domá grdo nemškutarijo: strogo nemško občevanje, vzgoja vsa nemška. Bil sem v hiši »národnjaka«, ki mi je zagovarjal absolutno národnost, ali govorilo se je v njegovi družini vse nemško. Da, otroci — zlasti dekleta — takih »národnih« in »absolutno národnih« družin dostikrat slo-

venski niti ne znajo; sinovi pa so renegati. To je res škandal! Take ljudi bi bilo treba na sramoten oder postaviti pred slovenskim svetom. Da naše ljubeznjive dame nemščino nad vse ljubijo in čislajo, to je že davno znana reč. Kofè in nemščina, to sta dve reči, brez katerih ženska — tudi pobožna (!) — ne more prestat. Nemščino smatrajo taki ljudje še vedno kot jezik obražencev, slovenščina je, Wolf bi rekel »minderwertig«. Pa če nam Nemec to reče, vzkipimo; — mi sami pa smemo tako zaničljivo ravnati s svojo materinščino! Kje je doslednost? — Med možkim svetom ta razvada ni tako huda, dasi tudi ni, kakor bi moralo biti; ali kadarkoli sem bil med Štajerci, — gospodje sosedje ne bote zamerili — vselej sem se moral jeziti nad tisto zoprno mešanico, ako ni nemščina celó popolnoma prevladovala. Kako hočemo zahtevati, da bi tujci naš jezik spoštovali, ako ga sami ne; da bi ga priznavali sposobnim za šolo in urad, če ga sami nimamo za dobrega za navadno občevanje?! Ali čutite nedoslednost? Naši časniki so take reči sicer že večkrat grajali, ali če ne bo bolje, treba bo ostreje poprijeti!

Nič bolje, še dosti slabše se godi tej pastorki, slovenščini, v pismu in tisku. Vzemimo naslove na pismih. Ako ni naslov čisto nemšk, — kar je gotovo imenitnejše, — mora slovenskemu imenu gotovo dodano biti tudi nemško, in sicer v najbolj znane slovenske kraje n. pr. Litija (Littai); ako ne napraviš tega dodatka, prepričan bodi, da bo tvoje pismo romalo tja gori na Rusko (!) S takim ravnanjem obsojamo sami slovenščino kot nedoletno, nezrelo, kot otroka, ki še ni »shodil«. Če ga kdo za roko drži, že racá; kakor hitro ga spustiš, pade. Tako mora držati nemščina slovenščino za roko, revica sama ne zna še hoditi po domačem vrtu, svetu slovenskem. Reči, za katere so uneti rodoljubi imeli cele vojske, n. pr. Božidar Raič ravno s pismi in uradnimi dopisi, preziramo mi kot »malenkosti«, za katere se resni moške ne brigajo.

Ad vocem: malenkosti! Malenkosti? — no, potem je malenkost vsa narodnost in boj za njo sploh Res malenkost, ako se primerja z višjimi, nadnaravnimi dobrinami. Saj je tudi zdravje v primeri z milostjo malenkost. In vendar nam je zdravje vrlo dragoceno; in dober zrak, snaga, svetloba so malenkosti, pa vendar ljube, komur je ljubo zdravje. Ako pa je narodnost malenkost, potem se prepustimo našim narodnim sovražnikom; podajmo jim roke, da nas povežejo in pohrustajo. Kaj bi se pulili ž njimi? — Dokler pa smatramo svojo narodnost za naravno dobrino, od Boga nam podarjeno, za katero se je vredno bojevati z nasprotnikom, in dokler je ta narodnost v nevarnosti, tako dolgo moramo paziti na vsako malenkost. Pri malem gospodarstvu, zlasti če je zadolženo, treba je skrbne ekonomije — nobenega krajcarja ne gre brez potrebe izmetavati, — sicer gre navzdol in konečno na boben. Tako treba nam, ki nas je malo, skrbne narodne ekonomije, nobene malenkosti ni treba prezirati, — sicer nas bo vedno manj in konečno se bomo — zgubili!

(Dalje sledi.)

Deželni zbor istrski.

(Izvirni dopis iz Pulja.)

V peti seji dne 3. t. m., pri kateri so bili navzoči vsi slovenski in hrvatski, pa tudi italijanski zastopniki razun dr. Venierja, kateremu je menda nekaj »smrdelo«, in pa renegata Bartoliča, ki je imel menda »poreški katar«, pa se je priglasil »bolnega« in želel, da se njegov predlog glede proglašenja italijansčine kakor jedino razpravnega jezika zbornice razpravlja v kaki drugi seji — v tej seji stavili so član Kompare in tovariši na sl. vlado sledečo interpelacijo:

Avstrijski temeljni zakoni jamčijo vsaki narodnosti te monarhije rabo njenega jezika v vseh javnih zadevah, iz česar je posneti, da morajo izvrševalci teh zakonov občeovati z javnimi uradi v onem jeziku, katerega govori narod, čegar predstavitelj je dotični urad.

Faktum je, da so županije Doline, Dekani, Klanec in Pomjan v Istri čisto slovenske in da te županije predstavljajo uradno čisto slovensko ljudstvo.

Faktum je nadalje, da se c. kr. okrajni glavar v Kopru prav nič ne ozira na sklepe odborikov dotičnih županij in ne na prošnje teh županstev, da se jim dopisuje slovenski, marveč da še nadalje dopisuje omenjenim županstvom le nemški ali italijanski.

Vsled tega stavljajo podpisani nastopni vprašanja:

I. Ali je poznano visoki c. kr. vladi neustavno in nezakonito postopanje c. kr. okrajnega glavarja v Kopru glede jezika, v katerem občeuje s slovenskimi županstvi?

II. In, ako ji je to znano, kani-li ista visoka c. kr. vlada odrediti potrebno, da bode c. kr. okr. glavar v Kopru dopisoval slovenskim županijam le v slovenskem jeziku?

O točki: »železnica Trst-Poreč« govoril je v imenu deželnega odbora predsednik dež. odbora dr. Gambini in čital na dolgo in široko o vsem, kar se je že »delalo« in »storilo« v tej zadevi. Našteval je, koliko se je hodilo na Dunaj (na čegave stroške?), koliko se je potratilo časa s pohajnanji ministrov in ministerijalnih svetnikov, a uspeh je dosedaj tolik kakor pred prvim korakom.

Pet četrt ure se je vlekla ta dolgočasna morska kača iz ust Gambinija in provzročila zdehanje celo med »bratci« in »sestricami« prve galerije, kjer sedi »odlično« puljsko občinstvo.

Deželni odbornik Tommasi je prečital na to izvestje dež. odb. o činu, kako naj se proslavi petdesetletnica vladanja Njegovega Veličanstva cesarja Frana Josipa I. Po tem izvestju naj bi vložila pokrajina Istra zaklad 25.000 gld., iz katerega naj bi se podpirale posojilnice in hranilnice, ki bi se naj ustanovile, vsaka po kakih 200 gld. Iz tega fonda naj bi se podpirala zavetišča za siromašne delavce in otročja odgojevališča. Izroči se finančnemu odboru.

Odbornik dr. Cleva čita izvestje za proglašenje Lovrana v Istri kakor zdravilišče.

Odbornik dr. Chersich, (Kržič!) to je menda isti Kržič, ki je »izvenrednim« potom pri

šel do časti dež. odbornika, čita izvestje dež. odbora, ki teži za tem, da se razdeli mestna občina Pazin na štiri dele. Ker se bode o tej zadevi še morda pozneje enkrat govorilo, opomniti je samo, da se je za to napravila neka zakonska osnova, ki se je predložila cesarju v potrdilo, katera pa je priromala nazaj — nepotrjena. Vendar pa je dež. odbor delal in pripravljaj vse mogoče za to, da se delitev izvrši. Čemu? To on sam najbolje ve. A istina je, da so bili zaman vsi nebrojni koraki v tej zadevi tako pri c. kr. namestništvu v Trstu, kakor pri c. kr. ministerstvu. Kdo pa želi razdelitev občine pazinske? Oni mali odstotek italijanske sodrge, ki živi v mestu samem, dočim slovenska večina je popolnoma zadovoljna s sedanjo slovensko upravo, katera je uzorna, kakor nikoli prej. Seveda po razdelitvi bi prišla mestna občina v italijanaške kremplje, česar se zdaj ni nadejati radi ogromne večine slovanskih občanarjev, in baš to grize v črevah italijanaške aposteljne! In ti se celo nadejajo, da dosežejo svoj cilj, da »glasovi z namestništva« dajo dobrega upanja v to. S takimi lapalijami in nepotrebami se peča zbornica, a prezira koristnejše naloge, katerih je več ko dovolj.

Dr. Cleva čita za tem izvestje dež. odbora glede razdelitve občine Pomjan v dva dela. Izvestje pravi, da se je za to delitev izrekel tudi upravni odbor c. kr. okrajnega glavarstva koperskega (živel Schaffenhauer!). To so nepristranski prijatelji ljudstva!

No, mej temi večnimi »čitanji«, s katerimi je večina potratila iz nagajivosti čez tri ure lepega časa, samo da bi ne prišli slovanski zastopniki do kake besede, se je dvakrat dvignil član dr. Trinajstič, da stavi formalni predlog, v prvi k izvestju posl. Gambinija, da se tega predlog glede železnice Trst-Poreč popolni v tem zmislu, da se z ozirom na prošnje nekaterih občin napravi postranska proga od Montovuna do Pazina.

A kakor hitro je vstal Trinajstič, da spregovori, zahrumela je »eiganska zbornica« na galeriji in hotela preprečiti govor. Na povelje predsednikovo, da se galerija izprazni, se ta niti najmanje ni brigala, marveč je rjovela in psovala svojo pot naprej — taka avtoriteta je pred »svojo galerijo« istrski deželni glavar dr. Campitelli! No, ta je iskal zopet zavetja pod svojim klobukom in izginil s svojim »repom«, namreč večino, iz zbornice, pustivši Slovane same z galerijo. Ta je psovala, kričala, cvilila, žvižgala in zmerjala na Slovane, da bi se bilo gnjusilo zadnjemu laškemu banditu. Ko se je sodruga malo utrudila, se je povrnil zopet repatica Campitelli v dvorano in nadaljeval sejo, zabijavši galeriji s »psssst!«

Dr. Trinajstič je zopet skušal govoriti, a bil je zopet zabranjen in staviti je moral svoj predlog pismeno — toda čudo! Njegov predlog je bračo Campitelli popolnoma prezrl!

Tudi drugi predlog Trinajstičev se je ignoriral, naj se izvestje vrne dež. odboru, da se le-ta prepriča pri občanarjih in občinskem zastopu mestne občine Pazin, ako je za razdelitev te občine.

No, zdaj je šele nastal vihar, kakoršnega menda v samem peklu nimajo! Tu so kar kričali z galerij na Trinajstiča: »Ti ho!« in »Vèn!« — Hrup je navstal tak, da so Campitelli in podrepice kar zbežali. Slovani pa so si pridno beležili, kar se je mej tem godilo. To pa je tako peklo svojat, da je kar bukala. In zopet se je vrnil predsednik in zopet je hotel govoriti Trinajstič, zdaj pa je posegla vmes še doljna galerija. Predsednik je grozil, da jo da izprazniti, a zdajci mu je nek »olikanec« odgovoril: »Spodite raje od tu ščia ve!« (Slovane) in jeli so popevati rovaško pesem.

Pozneje je predsednik sam šel na galerijo prosit, naj gre za Božjo voljo domov.

V tem je vprašal dr. Laginja vladnega zastopnika, zakaj še on ne gre za predsednikom, a ta je odgovoril: »Jaz nisem policijski komisar«. »Vender pa hočete biti vsemu priča« »Da, to hočem!« je odgovoril vladni zastopnik.

Predsednik je na to izjavil, da se ni stavil noben drug predlog nego oni dr. Krstiča. Tako je hudobno prezrl tehtni predlog dr. Trinajstiča.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarija.

Sladkorne premije. Čitateljem bode gotovo še v spominu ona velika gospodarska napaka, ko je državni zbor povišal premije za izvoz sladkorja od pet na devet milijonov. Vsakdo, ki si je tedaj domneval, da bo s tem pomagano poljedelcem, ki pridelujejo repo za sladkor, in pa konsumentom, kaj pomagano, se je zelo motil. Milijone, ki jih je država dovolila v ta namen, je vtaknila v žep le kapitalistična družba, davkoplačevalci so bili pa še toliko na slabšem, da se je povišal davek na sladkor od 11 na 13 gld., katere morajo seveda plačati iz svojega žepa konsumenti-davkoplačevalci. Posebno hudo so bili pa prizadeti poljedelci, ker so kapitalistični tvorničarji sklenili kartel iz z ozirom na dobavo surovin i z ozirom na izpečavanje gotovega blaga. Kolika krivica se je s tem provzročila prebivalstvu sploh, je očitvidno in torej tudi dovolj jasno, da država od dovoljenih milijonov ni imela niti najmanje koristi. Z velikim veseljem se torej sedaj pozdravlja vest, da namerava Gautscheva vlada odpraviti to krivico in odreči kapitalistom mastni dobiček. Umevno je, da se bo tej nameri ustavila vsa kapitalistična klika in da bo potreba največje enerzije, ako bo vlada hotela v tem oziru priboriti si prepotrebno zmago.

Reškega mestnega zastopa ni, odkar je izjavil izvoljeni župan dr. Maylander, da ne pripozna izjemnih zakonov za Reko. Vlada je takrat razpustila mestni zastop, posle reškega mesta je prevzel vladni komisar, ki prav po paševsko sedaj vlada in z vso vztrajnostjo nadaljuje pričeto mažarizacijsko delo. Sedaj pa objavlja reška »La bi-lancia« uradno objavo, po kateri se vrše volitve v mestni zastop šele 5. aprila. Umevno je, da je ta razglas vzbudil splošno senzacijo. Očitvidno je, da je vlada samo radi tega zadevo tako daleč zavlekla, ker se jej nudi s tem dovolj časa za »nujno« opravilo, ki mora biti dovršeno, namreč za pridobitev potrebnega števila glasov. Sedaj imajo Rečani najlepšo priliko, ako se hočejo kedaj otresti mažarskega nasilstva. Zavlada naj mej njimi prepričanje, da je le v zvezi z domoljubnimi Hrvati njih moč, in zmaga je gotovo na njih strani.

Agrarni socijalizem na Ogerskem. Poročali smo pred nekaj časom, kako se razširja mej ogerskim kmečkim ljudstvom, posebno delavstvom, židovski socijalizem, po katerem preti velika nevarnost za imetje, da sem ter tje celo za življenje posamnikov. Povedali smo tudi tedaj, da je temu zelo veliko kriva sedanja vlada, ker ne uporablja v odstranitev te nevarnosti primernih sredstev. Minuli ponedeljek pa je prišla k ministerskemu predsedniku baronu Banffyju iz szaboljskega okraja deputacija 15 kmetov, ki mu je izročila prošnjo, naj kar najpreje odpomoči vladajočim neznosnim razmeram. Ministerski predsednik je odgovoril, da vlada pozna vladajoče razmere, ter zagotavljal deputacijo najodločneje podpore. Ako orožništvo ne bode zadostovalo, pravi baron Banffy, poslala bode vlada vojaštvo na pomoč. Storila bode vse, kar ji je v okviru sedanjega tiskovnega zakona mogoče, da zatre socijalistično časopisje, ako pa to ne bo zadostovalo, skrbela bo vlada za primerno preosnovno omenjenega zakona. Storila bo v vsakem oziru svojo dolžnost. Že dobro, toda vlada naj preje pomisli, je li mogoče zdatno odpomoči tej nadlogi z bajoneti? Po našem mnenju treba najpreje pričeti tam, kjer je izvor socijalizmu, s korenino treba izrovati ta plevel, potem je še le vspešna odpomoč.

Melne o rusko-francoski zvezi. V jedni zadnjih sej francoske poslanske zbornice je zahteval opozicijski Millerand pojasnila o francosko-ruski alijanci in o njenih namenih. Odgovoril mu je takoj ministerski predsednik Meline, dokazujoč, da je ta zveza že vsled tega velike važnosti, ker bi brez nje ne mogel obstati evropski koncert, ki je najboljša garancija za ohranjenje evropskega miru. Le tej zvezi, pravi Meline nadalje, se imamo zahvaliti, da ni že izbruhnila splošna svetovna vojska. Da se pa ohrani ta zveza, ne smemo biti nezaupni napram svojemu zavezniku, marveč moramo roko v roki delati za skupni namen. Francosko ruska zveza je delo, kateremu moremo pripisovati dolgo in plodonosno prihodnost. Vsled tega je toraj treba, da se ne

izkažemo nevhvaležne napram zaupanju ruskega zaveznika in ne spodkopavamo ruskega prijateljstva, kakor to poskuša gotovo časopisje. — Kakor se toraj razvidi iz besedij francoskega ministerskega predsednika, ima Francija, oziroma Melinejeva vlada največje zaupanje v to prijateljsko zvezo.

Cerkveni letopis.

Viteški križ reda sv. Gregorija podelil je sveti oče vredniku dunajskega »Vaterland-a«, Karolu Koller-ju. Ako ne bode kakšnih zaprek bodisi ozir zdravja bodisi vremenskih razmer, slavil bode sveti oče svoj jubilej s slovesno sveto mašo v nedeljo dne 13. t. m. v cerkvi sv. Petra. Navzoči bodo pri tej slavnosti laški romarji, ki se v dneh od 9. do 12. zberó v Rimu iz vseh krajev laškega kraljestva. Romarski odbor naroča romarjem, naj ob nedeljah ničesar ne kupujejo po prodajalnicah, ob delavnikih pa naj kupujejo le v onih prodajalnicah, ki so ob nedeljah zaprte. Kajti da tam doli v Rimu nedeljskega počitka malo poznajo, je razumno, če povemo, da so na binkoštno nedeljo delali tlak! Zabičava se tudi romarjem dostojno in mirno vedenje, da ne bode rabuk, kakor so jih provzročili vročekrvni Francozi s svojim tako izzivajočim nastopom pred par leti.

Vseučilišni profesor dr. Frančišek Spevec, mažaron vseh mažaronov, predrznil se je pred kakimi 12 leti, tajiti v svojih predavanjih božanstvo Kristusovo in božji izvor evangelijev. Napaden branil je na to svoje nazore in zmote v hrvaškem saboru dne 10. decembra 1886. Sedanji nadškof dr. Josip Stadler pa je spisal pri tej priliki knjigo: »Ljubimo Jezusa, Sina živega Boga.« Do 23. avgusta m. l. potihnili je ta stvar popolnoma. Dr. Spevec, podpredsednik sabora, začel je ta dan igrati preganjano nedolžnost ter se bridko pritoževal, da se mu očita, da je tajil božanstvo Kristusovo itd.

Vrednik »Katoliškega Lista«, Štefan Korenić, dokazal mu je popolnoma jasno in točno, da je res tajil božanstvo Kristusovo i. dr. Spevec čutil se je žaljenega na časti in spravil Korenića na zatožno klop. Vkljub ognjevitemu in jasnemu dokazovanju, s katerim je vrli gospod branil sebe in svoje pravo, obsodilo ga je sodišče na globo 150 gld. ali pa jeden mesec ječe. Kaj tacega mogoče je le na Hrvatskem! Ko so vendar dokazi jasni ko beli dan, da je Spevec tajil božanstvo Kristusovo, pa mameluki mažaronski obsodijo zagovornika resnice. Nadškof dr. Josip Stadler, katerega imenuje »Salzb. Kirchenzeitung« »Atanazij med hrvatskimi škofi«, izdal je v »Vrhbosni« oklic, v katerem z veseljem pohvalno prizna požrtvovalno brambo resnice Štefana Korenića ter poziva duhovščino po Hrvatskem, Slavoniji, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini, naj priskočijo obsojenemu vredniku na pomoč s prostovoljnimi darovi, da mu tako skažejo svojo hvaležnost, ker je tako krepko branil najimunitnejše resnice sv. vere.

Za rektorja na dunajskem zavodu »Pazman« imenovan je dr. grof Nikolaj Széchényi. — Pozmaneum ustanovil je l. 1635 na Dunaju kardinal nadšk. Peter Pazman v ta namen, da bi se bogoslovci iz vseh ogerskih škofij spopolnili v bogoslovskih vedah na dunajskem vseučilišču ter se navzeli v zavodu res cerkvenega duhovniškega duha. Temu namenu ostal je zavod vedno zvest. Najboljši ogerski duhovniki in premnogi škofje bili so gojenci tega zavoda, ki je pa zato narodnošovinističnim Mažarom trn v peti. Saj ti gospodje dobro vedo, da se jim izobražena, v cerkvenem duhu vzgojena duhovščina ne bo udala in podala v pospeševanje proticerkvenih teženj ogerske vlade. Ta prevažni zavod vodil bode odslej grof Széchényi, potomec slavne rodovine, učen mož, ki bode vkljub svoji mladosti, star je še le 30 let, vendar gotovo krepko vodil Pazmaneum v pravem duhu ustanovitelja.

Francoska vlada je zopet nekaterim duhovnikom ustavila plačo deloma zato, ker so ustanovili proste katoliške šole, deloma, ker so se vmešavali v volitev.

Očetje avguštinci vnebovzvetja Marijnega izdajajo tri časopise: »La Croix (križ), Laboureur (delavec) in Pelerin (Popotnik)«. Nedeljska izdaja prvega lista znaša 505.000, dnevna 200.000. Drugi časopis izhaja v 550.000, tretji list s podobami za zabavo v 160.000 iztisih. Lepa števila!

13. jan. hotel je nek sumljiv človek v Perpignanu po vsej sili pred škofa, da se pritoži nad nepovoljnim izidom neke tožbe pri škofovskem sodišču. Hišnik ga ni pustil naprej. Na lopovo vpitje pride škofov tajnik gledat, kaj da je. A oni izvleče revolver in ustrelil hišnika, tajnika pa hudo rani in nato zbeži. Dobili ga niso.

V Monakovem zbral je Bodewig, uporen suspendiran duhovnik več žensk krog sebe, dal si naslov »superijor«, »sestram« pa nunsko opravo, v kateri so beračile po mestu, kakor je njih »superijor« dejal, za Indijo. Naberačile so v enem mesecu 420—1420 gld. Cerkev tega »reda« ni priznala, duhovska in svetna oblast posegla je v to gnezdo in je razpršila. Goljuf popihal jo je že prej v Belgijo, kamor so mu ženske pošiljale denar, a tudi doma živele dobro. Kakih drugih nepostavnostij ali nenravnostij se ni moglo dokazati nikomur. Ženske so kaznovali radi nedovoljenega beračenja po mestu in jim svetovali, naj se lotijo zopet prejšnjih poštenih del in opravkov.

Toliko o tej zadevi, da vemo pri čem smo, če se kak liberalen šušmar izmisli pisati o »zaprtih nunah« ali kaj takega. Čifutski listi so se že veselili, češ, to bo pikantna snov za nas, pa ni bilo nič, sodnija je vso stvar spravila v pravo luč.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. februarja.

(Deželni zbor kranjski.) Proti koncu seje je bila živahna razprava glede osnove deželne zavarovalnice. Poročevalec dr. Tavčar je stališče privatnih zavarovalnic tako dobro zastopal, da mu je posl. Hribar dal spričevalo, da je govoril kot strokovnjak. Po nepotrebnem je dr. Tavčar tudi kot strokovnjak očitil naši stranki, da ima z deželno zavarovalnico agitatorične namene. Vestno sta ga zavračala poslanca dr. Žitnik in vodja Povše, češ, da ljudstvo samo želi in zahteva deželno zavarovalnico in da te opravičene želje morajo njihovi zastopniki zagovarjati v zbornici. Ideja deželnih zavarovalnic se je v vseh kronovinah že tako razširila in ukoreninila, da je ne bodo zadušili vsi mnogobrojni plačani zagovorniki zasebnih zavarovalnic. Naša stranka ima pri tem vprašanju edino le gospodarske koristi pred očmi, a ne agitatorskih namenov.

(Imenovanje.) Dunajski uradni list objavlja imenovanje dr. Alfreda Valente pl. Marchthurn profesorjem na babični šoli v Ljubljani. — Nemec ali vsaj nemškutar mora človek biti, da začne komaj po pridobljenem doktoratu svojo službo z osmim plačilnim razredom. To imenovanje značilno osvetljuje javne razmere v naši deželi.

(Priateljski razgovor.) Nekoliko natančneje poročilo o priateljskem razgovoru, ki se je vršil minulo sredo, podamo zato, da se tudi kak razumnik od drugod lahko pridruži z dobrimi nasveti. O nameravanem apologetičnem delu je bil razgovor, da bi z medsebojnimi nasveti izdelali prikladen načrt. V zavesti, da se cel načrt z malo besedami ne da določiti, smo po ovršnem pogledu v apologetične stroke osredotočili razmišljanje k vprašanju o prvi knjigi, s čem in kako začnimo. Jedna misel je bila, da se najprej kaže človek, kako se po svojem delovanju dviga nad žival, kako po vsem svojem bitju teži po sreči svoji v Bogu, od katerega je odvisen. Druga misel je izrekala, naj se prične s tem, kar je naravnejše in lepše: o Bogu, češ, da je bivanje Boga prva potreba za duha po resnici hrepenečega; ta resnica da je trden temelj vsem drugim resnicam, katere na njej sloneč lepše kažejo svojo neomahljivost, in so mikavnejše; posebno se je poudarjalo: da se da bivanje Božje ne samo dokazati z veljavnimi razlogi, ampak dokazati tudi tako jasno, da je najlažje spoznati kot absolutno neomahljivo. V obrambo prve misli se je navajalo, da se more tudi z razmišljanji o človeku doseči tolika mikavnost in jasnost, da bi bilo torej naravnejše začeti s človekom. Tretji nasvet je bil, da se držimo reda, ki je v katekizmu; tako bi načrt že imeli, in to načrt ljudstvu že znan; posebno korist bi imeli radi tega, ker bi veljava katekizma s tem pridobila. Zadnji migljej je vsem prijal; nobeden ni ugovarjal; naj bo načrt kakor šen koli, pri dotičnih vprašanjih hočemo opozarjati na katekizem, da je tam gola resnica, katero dokazujemo. Splošno odobravana načela, ki so se povdarjala pri razpravi. Apologetika bo pisana za

širni narod, ne bo prišla samo v roke dvomljivcev; zato se ne sme pisati dubitativno, ampak pozitivno, pomisleki naj se ovržejo, kačoč temeljito razjasneno resnico in nje senco. Apologetika bo pisana za narod, ki se ne peča z abstraktnim mišljenjem; torej se ne sme dosti upanja staviti na dolgo umstovanje, konkretno naj se kaže, kako govori pamet; za ta namen bodo služili vzgledi, posebno zgodovinski, katere bo treba nabirati; da bo delo zanimivejše, naj se priobčjujejo tudi slike. Dalje, delo mora biti res apologetika, to je, znanost, katere glavni namen je, da brani; torej ne bo jemala vprašanja za vprašanjem iz katekizma, ampak samo tam se bo oglasila, kjer je res braniti treba; torej samo resnice, katere res kdo napada, ali če so že po naravi take, da rade porajajo dvome premalo mislečim. Konkretno za načrt sam smo se v nekaj zložili. V začetku podamo kratko sliko o pogubnih zmotah, v katere gazi nesrečno ljudstvo; zbudivši z upanje v človekovo pamet, ki najde resnico brez vsakega strahu, če le hoče človek; potem smo začeli o Bogu in človeku; podroben načrt se je prepustil izdelovalcem. Za izvršitev moč posameznikov ne bo zadostovala. Treba bo delati z združenimi močmi. Izdal se bo načrt tako natančen, da se bo iz njega dobro razvidelo, kakih podatkov potrebujemo, in potem upamo, da bodo razni sodelovalci od blizu in daleč nabirali gradiva. Za zdaj stavimo za razumnike po Slovenskem prošnjo: Sporočajte nam na kratko, katere ugovore želite najti v apologetiki pobijane? Posebe še povdarjamo, dajte nam ugovore natanko s tistimi besedami, natanko s tistimi rečenicami, ki se zares slišijo med ljudmi; zakaj manj izobraženi braveci bodo našli v knjigi svoj ugovor le, če ga bodo po zunanje spoznali. Taki in jednaki dopisi (radi pregleda naj se na čelu označijo, da so poslani v apologetične namene) naj se naslovijo »Leonova družba v Ljubljani«. — Prihodnjo sredo ob 8. uri bo g. dr. Debevec vodil razgovor »o poljudnih brošuricah« in pa, »kako priti do dobrih gladiškihiger«. Dr. Pečjak.

(Prihodninski davek in — duhovniki.) Zadnja številka »Correspondenzblatt«, ki je ravnokar izšla, objavlja odlok finančnega ministerstva z dne 30. dec. 1897, št. 64.549, ki odgovarja na razna vprašanja glede dohodninskega davka pri duhovnikih in redovnikih. Mej drugim govori tudi o mašah: »10. Aus § 206, Absatz 3 des P. St. G. ergibt sich, dass die Einnahmen aus Messstipendien und Stolgebühren mit demselben Betrage für die Einkommenberechnung anzusetzen sind, mit welchem sie im Sinne des § 3. des Gesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47 zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht werden. Auf die Dauer der Wirksamkeit des citirten Gesetzes sind daher Bezüge dieser Art, welche für die Congruaergänzung nicht in Anrechnung kommen, auch bei der Feststellung des steuerpflichtigen Einkommens ausser Betracht zu lassen. — Manuvalne maše se torej ne všteto.

(Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo mlekarški zadrugi v Postojni 500 gld. podpore ter ji doposlalo več potrebnih aparatov. Konečno je tudi pripomnilo, da je za leto 1899 voljno dovoliti zdatnejo podporo, ako bo tudi dežela podpirala to podjetje.

(Na tukajšnjih šolah) se zaključi z jutrišnjim dnevom prvi tečaj tekočega šolskega leta.

(Imenovanja pri pošti.) Poštnimi praktikanti so imenovani realci Nik Camus in Iv. Dujmovič za Trst in gimnazijec Anton Kocmur za Ljubljano.

(Gledišče.) V četrti v tej sezoni pela se je sinoči krasna opera »La Traviata«. Žal, da je bil g. Raskovič skrajno prehlajen in hripav, tako da je svojo vlogo zamogel samo — tiho markirati. Drugače pa se je opera proizvajala uprav izborna, kar je ostalim pevcem in pevkinjam šteti tem bolj v hvalo, ker je indispozicija g. Raskoviča morala tudi na-nje neugodno vplivati. Gledišče je bilo do zadnjega kottička razprodano. S svojo prisotnostjo je predstavo počastil tudi nadvojvoda Josip Ferdinand, ki je z vidnim zanimanjem poslušal in do konca opere vstrajal.

(† Josip Meglič.) Kakor poroča »Naša Sloga«, je umrl v noči od sobote na nedeljo č. g. Josip Meglič, kapelan v Pomjanu, in da so njegovo

truplo izročili materi zemlji minuli ponedeljek. Bil je pokojnik rodом Slovenec. Bodi mu zemljica lahka!

(Iz Pulja.) 9. februarja. Kaže se, kakor da hoče galerija in njeni generali v večini zbornice pritirati stvari do skrajnega. Ker se je morala gornja težaška galerija umakniti parkrat na povelje predsednikovo, je nastopila dolnja, t. j. galerija »puljskih olikancev« in »delo« prevzela. Poslanci večine, njim na čelu izdajalec svojega naroda, Hrvat Bartolič, ki je kar besnel od samega laškega furorja, so galeriji »olikancev« sekundirali. O tej famozni komediji več v poročilu o deželnem zboru istrskem. Lahoni zares mislijo, da se Slovane spravi iz kože s hrupom in pojavi skrajne neolikanosti. Ne, ti pojavi nas še le prav srčno veselje, ker vidimo, kako si kopljejo jamo sami, ki jo menijo izkopati nam. Le tako naprej v predpustu, »maškare« so zdaj itak povsodi, zakaj bi jih ne imeli v puljski zbornici?

(V Konjicah) bode tamošnje »Katoliško-politično društvo« v nedeljo dne 13. februarja ob 3. uri popoldne obhajalo 27. obletnico svojega ustanovljenja. Ta zbor bode veljal posebno spominu nepozabljivega papeža Pija IX., ki je to društvo nekoč s posebnim apostolskim pismom počastil. Pretečen ponedeljek bilo je 20 let, odkar je papež Pij IX. umrl. N. p. v m.!

(Duhovita rek'ama.) Nek dnevnik v Lipskem je priobčil sledeče oznanilo: »Bogat časten gospod plemenitega imena in prijetne vnanjščine išče tako krepostne in tako lepe soproge, kakor je Mina Deutschthaler, divotna junakinja X.... ovega romana, katerega objavljamo na tretji strani.« Razume se, da krasotice hlastno segajo po romanu in pridno primerjajo svoje duševne in telesne vrline z Mino, vzorom famoznega plemiča.

(75.000 kron) je glavni dobiček princ Evgenove spominske loterije. Opomnimo, da je žrebanje danes zvečer ob 8. uri.

Društva.

(»Glasbena Matica« v Ljubljani.) Tekom prihodnjega tedna se prične z razpošiljanjem društvenih muzikalij za leto 1897/98. Gospodje poverjeniki naj blagoizvolé imenik svojih članov poslati odboru; udnino lahko pobero in odpošljejo pred sprejetjem ali po sprejetji muzikalij. Ljubljanskim društvom se muzikalije osebno izročijo. Društveniki, ljubljanski in vnanji, ki želijo na novo pristopiti, se lahko zglašajo z dopisnico ali pošto nakaznico. Udnina znaša za leto (od 15. julija do 15. julija) 2 gld. Društveni dar za tekoče leto je »Pesmarica Glasbene Matice.« Zbori za štiri moške glasove. Uredil Jos. Čerin, koncertni vodja. Knjiga je v rudeče platno vezana. Cena v knjigotrštvu 2 gld. 50 kr. Izvestje s popolnjenim imenikom se članom pozneje dološlje. Odbor »Glasbene Matice«.

(Občni zbor mojsterske bolniške blagajne za Ljubljano) vršil se je v nedeljo, dne 4. t. m. v telovadnici L. mestne deške šole. Predsednik g. Hinterlechner pozdravi zbrane ude blagajne, poudarja napredek in povoljno gmotno stanje blagajne. Naglašja tudi, da blagajna praznuje letos desetletnico svojega obstanka, zato bi bilo umestno, da kaj ukrenemo v spomin, na to, kakor posebno še na 50letnico cesarjevo. Nato tajnik g. Giud prebere zadnji zapisnik, kateri se odobri; g. Lenček kot revizor pa poroča, da je vse v najlepšem redu. Podpredsednik g. Šlegel poroča v ime blagajnika, ki je odsoten, o blagajničnem stanju. Iz poročila je razvidno, da ima sedaj društvo 3368 gld. premoženja. V odbor bili so izvoljeni stari odborniki, kot revizorji so bili pa na novo izvoljeni gg.: Ignacij Čamernik, Fran Paušner in Alojzij Večaj. Pri splošnosti predlaga g. Kunc, naj se društvena 10 letnica in vladarjeva 50 letnica obhaja s tem, da privolimo, da se vsako leto da štirim potrebnim članom ali pa obiteljem članov našega društva, vsakemu po 10 gld. in naj se priredi ob istem času, ko je obletnica, kaka veselica. Po dolgi a živahni debati, katere so se udeležili gg. Kunc, Čamernik, Giud, Žitnik in Kregar pro. a Bonač, Kraigher, Tratnik contra, se je sprejel predlog g. Kunca. Konečno se predlaga g. Giud, naj se g. Kunc z ozirom na zasluge, katere si je pridobil za blagajno kot osnoveatelj, izvoli častnim članom, čemur vsi navzoči pritrjujejo in se zaključi občni zbor.

(Bralno društvo v Gorjah.) V nedeljo 13. februarja priredi tukajšnje bralno društvo veselico s sledečim vspeedom: 1. Petje. 2. Ogovor. 3. Igra na citre. 4. »Kurent« narodna pripovedka (deklamacija). 5. Petje. 6. »Nemški ne znajo« (šaloigra). — Začetek ob 4. uri popoldne. — Vstopnina: Sedeži 25 kr., stojišča 15 kr.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 11. februarja. Kakor „Fremdenblatt“ poroča, bosklican državni zbor na 15. marca.

Dunaj, 11. febr. Tudi slušatelji umetelnosti akademije so se pridružili nemško-nacionalnim štrajkujočim dijakom, ter danes onemogočili predavanja profesorjev.

Dunaj, 11. februarja. Ces. namestnik češki je došel na Dunaj, da se razgovori z ministrom predsednikom o najnujnejših političnih in državnopravnih stvareh. Vlada želi, da bi se v češkem deželni zboru opustila razprava o adresi; toda češki zastopniki odločno zahtevajo to razpravo in sklepanje o adresi, tembolj ker je tudi gališki deželni zbor uprav v adresi označil svoje avtonomistično stališče.

Celoveo, 11. febr. Deželni zbor je soglasno sprejel predlog posl. Rosenberga, naj se odpošlje cesarju udanostna adresa. V adresni odsek so izvoljeni mil. knezoškof in posl. Muri, Rosenberg Metnic in Ghon.

Opava, 11. februarja. Dež. zbor je razpravljaj danes o predlogu posl. Stradla, v katerem se zahteva, naj se izvoli permanentni odsek, ki se bo pečal z vprašanjem, kako vrediti jezikovne razmere, in izdelal dotični načrt. Odsek, ki se je posvetoval o tem predlogu, je pa nasvetoval, naj se kratkoma odkloni. Temu nasvetu je zbornica pritrdila z 21 proti petim glasovom. Nato je izjavil poslanec Swiezy v ime svojih slovanskih tovarišev, da so prisiljeni ostaviti deželno zbornico, ker se ne morejo udeleževati razprav, pri katerih se godé Slovanom tolike krivice. Po tej izjavi so vsi slovanski zastopniki ostavili zbornico. Vsled tega se je za trenotek seja prekinila. Po zopetni otvoritvi je posl. Haase v ime večine izrazil globoko obžalovanje (!) nad tem dogodkom. — Zbornica je potem rešila še nekaj manj važnih zadev, na kar je deželni glavar s slavlkeci na cesarja zaključil zasedanje.

Opava, 11. februarja. Vsled nečuvne brezozirnosti nemške večine so bili slovanski deželni poslanci češki in poljski prisiljeni, danes zapustiti deželni zbor. Zahtevali so namreč odsek, ki naj preiskuje, kako ugodno rešiti jezikovno vprašanje, toda niti tega jim ni dovolila brezozirna večina, dasi je večina prebivalstva v Šleziji slovanska. Ta dogodek zopet kaže, da je nemogoče potom zakonov rešiti jezikovno vprašanje in da je zato potreba vladnih naredb.

Pulj, 11. februarja. Deželni zbor je sprejel predlog posl. Bartolića, po katerem se določa italijanščina za jedini razpravni jezik v zbornici.

Praga, 11. febr. Poslanec princ Frid. Schwarzenberg je precej hudo obolel, vendar je sedaj stanje normalno.

Praga, 11. febr. Posl. Kramář je izročil adresnemu odseku svoj adresni načrt, o katerem se pa razprava še ni pričela.

Levov, 11. febr. Poljski listi se jako skeptično izražajo o sedanjí vladi.

Krakov, 11. febr. Kazensko sodišče zasleduje posl. Daszynskega, čegar sedanje bivališče je neznano, ker se je uvedla proti njemu preiskava radi hujskanja in motenja javnega miru. — Včeraj je sodišče obsodilo delavca Leleka v smrt na vislicah, ker je minulo leto zavrtno umoril dva tovariša.

Pariz, 11. febr. Obravnava proti Zoli in dnevniku „Aurore“ se vrši nadalje po prvotnem tiru. Tekom včerajšnjega dne je bilo zaslišanih več prič, vendar je bil večinoma zaman trud zagovornika Laborija, priče niso odgovarjale na vprašanja, tičoča se Dreyfsove afere. Vkljub temu pa je zagovornik tekom dosedanje razprave ujel nekaj besedij, ki mu bodo služile v nadaljni več ali manj uspešni zagovor. Prvotno je bila obravnava določena na tri dni, toda že danes konstatujejo tukajšnji listi, da se razsodba gotovo ne razglasi pred prihodnjo sredo. Glavna vprašanja, okrog katerih se sedaj vse suče, so: Ali se sploh nahajajo kaka ponarejena pisma, kdo jih je ponaredil in kje so. — Varuhi zakonov in vojaški častniki na ta vprašanja ne odgovarjajo.

Carigrad, 11. febr. Govori se, da Rusija z veliko hitrico oborožuje svojo mornarico.

Atene, 11. februarja. Včeraj se je pričela pri vojnem sodišču v Pireju obravnava proti nekaterim izdajicam v grško-turški vojski. Pozvanih je 128 prič, mej njimi tudi princ Jurij.

Novi Jork, 11. februarja. „Herald“ poroča iz Quatemale, da je umoril neki zločinec predsednika Barrios Dremty v njegovi palači.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
10	9. zvečer	742.1	—2.4	sl. jzh.	jasno	
11	7. jutraj	743.6	—10.8	sl. zah.	megla	0.0
	2. popol.	742.4	—1.9	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura —5.9°, za 5.2° pod normalom.

VABILO

k

rednemu občnemu zboru

„Posojilnice v Radovljici,

registrirane zadruge z omejenim poroštvom“,

ki se bode vršil

dné 1. marca 1898 ob 1/2 4. uri popoldne

v posojilniških prostorih

s sledečim dnevnim redom:

1. Potrjenje letnega računa za leto 1897.
2. Volitev ravnateljstva.
3. Volitev nadzorstva.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajnosti.

103 1-1

Načelstvo.

VABILO

na

I. OBČNI ZBOR

„Hranilnice in posojilnice v Mengšu,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“,

kateri se bo vršil

v nedeljo dné 20. febr. 1898 ob 3. uri pop.

v Mengšu štev. 3.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za leto 1897.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
6. Slučajnosti in nasveti.

108 1-1

Načelstvo.

Vsega ozira vreden

ter domač izdelek je iz kranjskih planinskih rastlin napravljen liker

„Triglav“

J. Klauer-ja v Ljubljani.

Po svoji čistosti in veliki zdravilni moči za želodec je ta žganjina vsega priporočevanja vredna. Kot krepčalo pijačo naj bi imeli ta liker v vsakem gospodinjstvu.

Na prodaj je v lekarnah gg. G. Piccoli in Ubald pl. Trnkóczy, kakor tudi večinoma pri vseh prodajalcih delikates in v specerijah 99 25-1

Št. 2615.

Razglas.

107 1-1

Pri ljubljanskem magistratu je na prodaj

nekaj svetilk, prirejenih za osveljavo s petrolejem.

Kdor želi kupiti kako teh svetilk, oglasi naj se pri mestnem stavbinskem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 4. februarja 1898.

Srečke za princ Evgenov spomenik.

Žrebanje
danes zvečer ob 8. uri.

883 17

Glavni dobitok

75.000 kron.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 11. februarja.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	35	"
Avstrijska zlata renta 4%	122	"	45	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	102	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	45	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	"	50	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	935	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	364	"	25	"
London vista	120	"	10	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	"	77 1/2	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov (napoleonor)	9	"	53	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	67	"

Dné 10. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	162	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161	"	—	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	"	50	"
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron	99	"	70	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140	"	75	"
Dunavske vravnave srečke 5%	131	"	—	"
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109	"	—	"
Posojilo goriškega mesta	112	"	50	"
4% kranjsko deželno posojilo	98	"	30	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	80	"
Prioritetne obveznice državne železnice	226	"	—	"
" južne železnice 3%	185	"	85	"
" južne železnice 5%	127	"	60	"
" dolenjskih železnic 4%	59	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	199	gld.	25	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	167	"	—	"
Avstrijska rudečega križa srečke, 10 gld.	20	"	—	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	26	"	75	"
Salmore srečke, 40 gld.	79	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	79	"	50	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161	"	75	"
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3445	"	—	"
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	430	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	80	"	25	"
Splošna avstrijska stavbinska družba	109	"	25	"
Montanska družba avstr. plan.	148	"	75	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	175	"	—	"
Papirnih rubljev 100	127	"	25	"

„MERCUR“

XXXVI. leto.

Avtentično označilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij. Brezplačni privržek „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega znamenek vseh izžrebanih srečk.

Naročuje se najprimerneje s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštnih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzeile 10.

2 gld. 60

celoletna naročnina.